
van een Presbyterian Church te Chicago. Zou hij er gevolg aan geven en zijn achterhoedegevechten tegen de Christian Reformed Church laten voor wat ze waren? Hij neigde er wel naar. In de Presbyterian Church leek hij op een veel interessanter positie in de Amerikaanse cultuur voor het gereformeerde geloof te kunnen strijden. Maar zijn loyaliteit won het in 1881 nog en hij bedankte voor het beroep. Maar de presbyterianen bleven door zijn hoofd spoken. De Presbyterian Church was toegerust voor de strijd tegen de Schriftkritiek die vanuit Duistland de Verenigde Staten overspoelde. Na een klacht over het gemis van een eigen theologische opleiding in Michigan, voegde hij in de lange brief uit februari 1881 in één adem toe: '*Patton goes to Princeton to fill the chair of old Dr. Hodge, the world's greatest theologian, as he was pronounced lately in Germany. I will send you the Presbyterian Review, if you will send me your own periodical*'. Zijn hart lag reeds bij de presbyterianen, maar zijn werk lag voorlopig nog in de Reformed Church.

De Doleantie

Maar het waren niet alleen de presbyterianen waar Doskers hart naar uitging. Ten tijde van de *masonic controversy* werd Dosker ook geïntrigeerd door nieuws uit Nederland. Hij volgde op de voet hoe de gereformeerde beweging er binnen de Hervormde Kerk snel aan kracht won en wat de stichting van de Vrije Universiteit door Abraham Kuyper, Ph.J. Hoedemaker (1839-1910) en anderen teweeg bracht. En wat Bavinck betreft: terwijl hij had gevreesd hem verloren te zien gaan aan het modernisme, vernam hij tot zijn verbazing dat deze in maart 1881 predikant werd van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Franeker, om vervolgens in 1882 te lezen dat Bavinck benoemd was tot docent aan de Theologische School te Kampen. Dosker nam met grote belangstelling kennis van oraties en andere publicaties van hoogleraren van de Vrije Universiteit en die lectuur vervulde hem met enthousiasme. In plaats van met mededogen te spreken over het arme Nederland, zoals hij in de jaren zeventig had gedaan, schreef hij nu met gretigheid en respect over zijn oude vaderland: 'I am persuaded that the heart of the nation is hungry for the bread of life.'¹⁶ Op 25 augustus 1882 ontmoette hij in Grand Rapids de eveneens uit de Afscheiding afkomstige VU-hoogleraar Hoedemaker. Deze had van 1851 tot 1862 in Michigan gewoond, was daar lid geweest van de Reformed Church en had evenals Dosker korte tijd aan New Brunswick Seminary vertoefd. Dosker schreef hem na hun ontmoeting hoe hij de gebeurtenissen in Nederland bezag:

16. H.E. Dosker, 'The Spiritual Renaissance in Holland', *The Christian Intelligencer*, 6 september 1882.